

SETMANARI CASTELLARENC

ANY II :: NUM. 54
Castellar del Vallès - 9 març 1934

Redacció, Administració i Imprem^a:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 40 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Refermant el punt de partença

Des d'aquest lloc hem dit i repetit més d'una vegada que en publicar LA FARGA no ens animava altre desig que el de servir i defensar, aliens a tota tendència política o social, els interessos espirituals i materials del nostre poble i els de Catalunya, i no ens seria gens difícil de demostrar d'una manera palesa que durant el primer any d'existència d'aquest setmanari no hem traspassat mai els límits que creguérem indispensables d'establir perquè reeixís la tasca que ens imposàrem. Ens sentim, doncs, satisfets d'haver seguit sempre el camí traçat—cosa no tan fàcil com pot semblar aparentment—i ens en sentim també de la tasca portada a terme, la qual potser no hagi estat sempre desenvolupada prou intel·ligent i encertada degut a la nostra manca d'experiència en l'aspecte periodístic, però sí amb la més bona voluntat.

Tanmateix,—ho confessem sincerament i no sense recança—aquesta satisfacció no és completa. Serà, potser, perquè la nostra ambició era excessiva, desmesurada? No ho creiem pas. Aquesta ambició a què ens referim—deslliurar el nostre poble de la letàrgia a la qual sembla estar sotmès d'un temps ençà—no és pas inassolible; i tot el que es pugui assolir pot ésser ambicionat a ultrança. Per això hem procurat tothora² de revifar el caliu que, a despit de tot, no hem dubtat mai que existia, sota les cendres de l'indiferentisme, en el cor dels castellarencs. A la consecució d'aquesta finalitat hem esmerçat, preferentment, tots els nostres esforços, els quals—cal reconèixer-ho—han estat fins ara endebades.

No ens lamentem pas perquè sí. No ens ha mancat, és cert, el suport material imprescindible, però sí el suport moral tant o més imprescindible que aquell. Al nostre entorn hem trobat sempre una mena de buit, una fredor de glaç i mai no hem sentit un mot d'encoratjament. D'altra banda, des d'aquestes planes s'han portat a cap campanyes, el resultat de les quals ha estat nul i mai ningú no ha sortit a recolzar-les. S'han iniciat polèmiques per tal de veure si s'aconseguia de fer-hi interessar i intervenir el lector indiferent, polèmiques que han finit tot just iniciades per manca d'opinants. I encara més; sovint, massa sovint, potser, s'han adreçat a LA FARGA paraules de menyspreu. Però això darrer ja no és indiferència.

Ens dolria que aquest plany a què—ens n'adonem ara—s'ha convertit el present editorial pogués interpretar-se com a símptoma d'una defallença que no experimentem i ens dolria molt més encara que ho fós com un desig d'afalac personal que no sentim ni necessitem. Hem volgut fer un lleuger i ràpid examen de consciència d'un any de treball interromput durant el qual hem après moltes coses. Hem volgut, també, en entrar LA FARGA al seu segon any de vida, refermar el seu punt de partença; dir que malgrat tot pensem continuar el camí emprès amb tot l'entusiasme només amb l'esperança d'arribar a assolir aquella ambició de què hem parlat abans, i també, encara que d'un lloc modestíssim, humil, contribuir a la formació espiritual de Catalunya.

PROSES FESTIVES

Del carnet d'un gran mentider

De retorn d'un viatge que vaig fer recentment a Groenlàndia, em calgué romandre un parell de dies a París. Anar o ésser a la capital de França i no pujar a la torre Eiffel és quelcom de què no pot prescindir-se. Com no podia prescindir-se, abans de Nadal de mil noucents trenta-dos, d'anar o trobar-se a Barcelona i no entrar a «El Siglo». Vareig pujar, doncs, cap a mitja tarda d'un dia extraordinàriament calorós a la formidable torre metàl·lica. Em trobava absort contemplant des de l'última plataforma, a dos

cents setanta sis metres d'alçada, el magnífic i inenarrable panorama que s'obria des d'allí quan se m'apropà un desconegut el qual, sense demanar-li-ho, començà a donar-me interessants explicacions sobre les maravelles amb què des d'aquell lloc es delectaven els meus ulls. «Veieu aquell minúscol edifici? es Notre Dame. I aquell més petit encara? No-res-menys que l'Ópera. Es formidable, amic meu, formidable.» Sorprès per l'exquisida amabilitat d'aquell desconegut començava a barbotejar algunes paraules de regreïament quan, de sobte, mirant-me autoritàriament em digué amb gran energia: «Senyor, deixeu-vos de paraules; vós em sembleu un home amb prou agilitat i aptesa per a practicar la gimnàsia. Cal,

Granja Avícula

PRAT

Dedicada exclusivament a la raça
"PRAT ROSSA"

Director Propietari: J. COLOMINAS I
VERGÈS — Prat de Llobregat

200 polls disponibles tots els dijous.
Polls de 8 dies, de 15 dies i 3 setmanes, gran quantitat disponibles.

REPRESENTANT EXCLUSIU A CASTELLAR:

Miquel Guarro

CARRER PUIGVERT, 2

Alimentació Avícula de la casa Vda. de J. Ravés. Farina de carn, peix, ossos, ostres. Ranxos núm. 1 Polls, núm. 2 Crescudà, núm. 3 Pollades, núm. 4 Ponedores. Grans mescleres preparat polls i ponedores. Quartses, Segones i Terceres.

Material Avícula, Manxadores, Abeuradors, Criadores, Incubadores, varies marques. Demaneu Preus i Catàlegs.

doncs, que me'n feu tot seguit una demostració llençant-vos d'aquí dalt a baix.» Aquestes paraules i la manera com em mirava—caldria dir-ho?—em produïren una estupefacció difícilment explicable, però fàcilment comprensible. El meu interlocutor però, prosseguí: «Si senyor, cal que salteu a baix i us adverteixo que si no ho feu de bon grat o haureu de fer per força» i al mateix temps que deia això m'impedia d'escapar-me posant-se al mig de l'única sortida que jo hauria pogut utilitzar i adoptava una actitud ben poc agradable. Vaig procurar de reaccionar i intentant palesar la més perfecta serenitat vaig replicar-li de la manera més amable que vaig poder «Vós acabeu d'ésser tan gentil envers mi que desitjaria correspondre-us essent-vos-en al meu torn, però, què us sembla, no us plauria més, admirador i amic meu, de veurem saltar de baix a dalt i no de dalt a baix com podria fer tothom?» Dubtà uns instants, angoixosos per a mi, i finalment semblà assentir-hi. Em deixà el pas lliure i mentre es preparava a fruir de l'espectacle mai vist que li acabava de prometre vaig emprendre cuita-corrents la davallada per l'escala, pujant després al

(Continua a la pàgina 3)

TRIBUNA LLIURE

Els components de les Belles Arts de Castellar

Llegit el «Breu estudi etnogràfic de Castellar del Vallès» de la setmana passada, no podem per menys que demostrar el nostre disgust davant dels insults que trobem escrits en uns quants paràgrafs.

Sr. Montagut, veiem en el vostre treball tota la bona fe que és necessària per a fer aquestes coses, però no n'hi ha prou, davant de certs casos, és necessari saber el que es fa i saber el que es discuteix.

Primerament heu de tenir en compte que a Castellar les Belles Arts són conreades per uns pocs aficionats—això és cert—el que no és cert és, que, aquests pocs, facin ús de llurs Arts sense escola ni control com dieu vós, ja que si vós tinguéssiu l'escola que es necessita per a practicar aquestes Arts, us donarien compte que no és aquest el qualificatiu que ens mereixem, sinó el contrari, un qualificatiu que sense arribar a l'exagerat ens injectés noves forces i més fe a l'obra que estimem i portem a terme.

Dieu: Uns quants versos de poetes intuitius, uns dibuixos i pintures fets a estones que deixen lliure el treball ordinari i uns grups reduïts d'entusiastes de l'execució musical que asseïgen uns ballables «per l'afany d'un sobre sou que defensen a les festes»; això Sr. Montagut és un insult que no podem admetre. Castellar té pintors que posseeixen un criteri ferm del que és l'art que professen, pintors amb escola, pintors que s'han ofès per el desprestigi que els haven donat ja que ells jamai haurien cregut que fós aquesta la paga dels seus sentiments artístics, despreciar-los sense coneixe'ls i a l'ensems un descredit per als Professors que els han portat en el nivell que són actual.

I en quant als músics, Castellar compta amb una Entitat musical legalitzada i examinada amb títol, una altra Entitat musical i varis Srs. músics també que s'han ofès amb aquesta expressió vostra, «per l'afany d'un sobre sou que defensen a les festes». Sr. Montagut una mica de comprensió; recordeu que som Entitats formades i que tenim relacions amb pobles veïns nostres i que aquests pobles llegiran el vostre treball. Amb aquest treball vostre ens

haver disgustat fonament, ja que ens haveu perjudicat moralment i materialment. Devem fer-vos entendre que no és l'afany d'unes pessetes el que ens induïx en aquest bell Art de la música, amb la música gosem sincerament, ens és un esplai que ens fa passar unes hores alegres i divertides que ens compensen el molt treball i sacrificis que això reporta, en quant

La conseqüència d'uns vots

Com tothom haurà pogut observar, en la sessió del dia 28 de febrer al discutir-se el pressupost de l'any 1934 es va entaular una discussió sobre la retirada de la subvenció a Obra Social Benèfica. Virtualment, doncs, ha estat treta la subvenció de 1.500 pessetes anuals que l'Ajuntament s'havia compromès a donar a aquella entitat benèfica a compte dels serveis que prestava a la població. Sense entrar en el fons de la qüestió, que ho deixem per aquells que ho poden fer amb més capacitat, hem de retreure una anècdota electoral que revela una gran influència en aquella enèrgica decisió.

Un significat prohòm de l'Esquerra—no importa qui, sinó el fet abstracte de tot personalisme—va dir pocs dies abans de les eleccions municipals que si les Germanes Vetilladores anaven a votar el dia 14 de gener, l'Ajuntament treuria la subvenció a Obra Social Benèfica. Han complert. Les esmentades monges varen votar i l'Ajuntament de majoria esquerrana ha tret les 1.500 pessetes que els oferia, segurament perquè es malien que no varen votar per l'Esquerra.(!)

Heus ací aquesta anècdota eloqüentíssima que il·lustra d'una manera clara i expressiva els motius, no neguem que entre altres, d'haver adoptat una resolució tan draconiana. I suposem que aquest és el motiu principal, perquè tots els altres enumerats pels senyors de l'Esquerra són coses de molt abans i que de pesar molt en el seu ànim no ens expliquem com han tardat tant a posar en pràctica els seus mètodes sobre qüestions benèfiques

el que cobrem que és poc, devem manifestar-vos que no és suficient per als molts gastos que per això necessitem.

Així és Sr. Montagut que no havem fet aquesta protesta per molestar-vos, sinó perquè no estem conformes amb el concepte que ens teniu, ja que nosaltres creiem que és un altre de concepte el que deuriem tenir de nosaltres, ja que com declareu vós mateix som una part dels que ens preocupem del enaltiment del nostre estimat poble.

Per els components de les Belles Arts,

MARIAN SANARAU RODÉS

si més quan ells formaven part per representació de l'Ajuntament d'aquella entitat. Així ho confirmen les paraules d'un Conceller esquerrà instigat per un de la minoria, quan deia que hi havia altres motius que no l'hi faria dir perquè ells no cauen ara del nin. Tenia tota la raó: no és d'ara que practiquen aquestes doctrines caciquils que honoren molt la seva condició d'afiliats a Esquerra Republicana de Catalunya.

Ens plauria molt que ens expliquessin quin concepte tenen del mot coacció, perquè altres vegades s'ha parlat de coaccions electorals i la protesta sortia dels rengles esquerrans. No es pot explicar en bona doctrina democràtica que sigui lícit i decorós privar que uns ciutadans compleixin amb el seu deure de votar. Les Germanes Vetilladores varen complir amb el seu deure de consciència. ¿Es que hom volia que s'abstinguessin, com indignament han fet alguns, o que presentessin les seves excuses i es disculpeassin, com servilment han fet altres? No; sortosament hem de contar a les abnegades monges vetilladores com una excepció entre tants actes de baixesa i de culte al servilisme i al favoritisme. Hi ha encara qui s'estima més la pròpia consciència que certes atencions vergonyoses i cares. No es pot servir a un mateix temps dos senyors.

Tota consciència liberal, de dreta o d'esquerra, ha de revoltar-se davant d'a-

La llibreria de J. MANOSA posa en coneixement de la seva clientela i públic en general, que ha rebut ja els figurins de la temporada d'estiu

De totes classes i preus
Sant Miquel 50

J. MARIN BLANCO - Dentista

VISITA: Els dimecres i dissabtes de 3 a 7 de la tarda.

CARRER PASSEIG, 73 - Castellar del Vallès.

Consulta a Barcelona: Tots els dies de 11 a 1 i de 4 a 8 nit - Carrer Fivaller, 25 pral.
(abans Fernando) Telèfon 21069.

Cine Sonor Ateneu

Escollidíssim programa pel dia 11 de març de 1934

NOTICIARI "PARAMOUNT"

La bonica producció de la casa FOX interpretada per **Spencer Tracy - Doris Kenyon - Ralph Bellamy - Tommy Coulton**

Sangre Joven

Presentació de la simpàtica i genial artista

CATALINA BÁRCENA en l'aplaudida obra de l'insigne autor **G. Martínez Sierra**:

PRIMAVERA EN OTOÑO

Interessant i fina comèdia parlada en castellà
Acompanyada dels celebrats artistes **Antonio Moreno - Raoul Roulien - Maria Calvo - Mimi Aguglia - Luana Alcañiz i altres.**

EXCELSIOR CINEMA

DIUMENGE, DIA 11 DE MARÇ DE 1934

2 films a base en un mateix programa 2

Després de «El rey del betún» i «El rey del taxi» el gran «chansonier» francès **GEORGES MILTON** se'ns presenta de nou amb

El Rey de los Frescos

Carlos Laemmle presenta la sensacional pel·lícula «Universal»

Mercado de Escándalos

Creació de **Charles Bichford - Rose Hobart - Pat O'Brien**

I la còmica **METRO** Con hatos i garabatos

ANIS DEL TÁUP

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 11 - Tarda a les 3:50

Gran partit amistós entre

C. D. Vilacortenca
Castellar F. C.

Partit que esperem que serà del gust del públic.

—ES DESITJA BARBER pels dissabtes i diumenges, a la Barberia de Josep Cabré del carrer del Moli, 52.

Rogeli Clapés

Industrial en marbres i pedra, s'ofereix per a tota classe de treballs de dits rams.

Làpides funeràries
des de 40 pessetes

Gran existència de bordó de pedra per a voravies a 2 pessetes 50 ctm. metre.

PER INFORMES:

Carrer Caldes 20 i Centre 32